

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Sendt pr. e-mail til: ens@ens.dk med kopi til lnsrn@ens.dk
Energistyrelsens journalnummer: 2023 – 9331

Better Energy A/S
Gammel Kongevej 60, 14th
1850 Frederiksberg C
Denmark
Cvr.nr. 3695676

+45 71 99 02 03
info@betterenergy.dk
www.betterenergy.com

17.04.2024

Høringssvar til ændring af bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg

Better Energy takker for muligheden for at afgive høringssvar til ændringer af bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg. Vi vil gerne rose Energistyrelsens arbejde med bekendtgørelsen, herunder arbejdet med at sikre klare regler og en høj retssikkerhed.

Afgørelse og klage

Ved bekendtgørelsen gøres det klart, at net- eller transmissionsvirksomhedens beslutning efter § 3 og § 4 er en afgørelse, som skal meddeles skriftligt, med begrundelse og klagevejledning. Herved fjernes enhver tvivl om, at der er tale om en afgørelse. Dette stiller endvidere krav til udarbejdelsen af afgørelsen, som træffes efter § 3 og § 4, som ved uenighed kan påklages. Flere dele af el-reguleringen kunne med fordel hente inspiration herfra og vi håber der ved kommende lov- og bekendtgørelsesændringer kommer øget fokus herpå.

Det skal holdes in mente, at når noget skal kunne påklages, så skal der være tydelige og klare bestemmelser, som Forsyningstilsynet kan efterprøve afgørelsen efter, da adgangen til at klage ellers mister værdi og bliver udvandet. Kan Energistyrelsen bekræfte, at de nye bestemmelser medfører, at Energinet skal sende en opgørelse og vurdering af de lavest samlede omkostninger til Forsyningstilsynet i tilfælde af en klage samt at Forsyningstilsynet ved en klage efterprøver de lovfastsatte principper om objektivitet, gennemsigtighed, ligebehandling mv.? Hvis ikke det kan bekræftes, så foreslås dette præciseret ved bekendtgørelsen, så det fremstår klart, hvad der indgår i Forsyningstilsynets behandling af en klage.

Laveste samlede omkostninger

Ifølge udkast til nettilslutningsbekendtgørelsens § 3, stk. 1 og § 4, stk. 1, skal nettilslutningspunkt anvises og spændingsniveau fastsættes med de laveste samlede omkostninger ved nettilslutning.

Laveste samlede omkostninger defineres ved udkastets § 1, stk. 2, nr. 3, som omkostninger til etablering, nettab, drift og vedligehold, herunder udgifter, der beregnes ud fra den langsigtede netudvikling for alle involverede net- og transmissionsvirksomheder og anlægsejer.

Vi har forståelse for, at der fremover er øget fokus på den langsigtede netudvikling, når det er med henblik på at sikre en hurtigere og øget tilslutning af vedvarende energi. Bestemmelsen bør dog alene henvise til omkostninger, der relaterer sig til netudbygninger til distributionsnettet og det nære transmissionsnet. Omkostninger, der relaterer sig til det dybe transmissionsnet, som forbinder netområder over større afstande, bør ikke medtages ved denne vurdering. Dette bør præciseres ved bekendtgørelsen.

Vi foreslår, at sætningen 'herunder udgifter der beregnes ud fra den langsigtede netudvikling' ændres til 'herunder omkostninger der relaterer sig til netudbygningen til distributionsnettet og det nære transmissionsnet'.

Derudover bør der indsættes en henvisning til hensynet til en hurtig nettilslutning i bestemmelsen. Dette underbygger formålsbestemmelsen i lov om fremme af vedvarende energi § 1 og formålsbestemmelsen i lov om elforsyning § 1. Hensynet er afgørende for opfyldelsen af Danmarks klimamål og fremme af VE-udbygningen. Når der ved valg af nettilslutningspunkt henvises til omkostninger til den langsigtede netudvikling eller omkostninger relateret til netudbygningen af det nære net, bør dette hensyn afvejes over for hensynet til en hurtig nettilslutning og den deraf afledte samfundsøkonomiske gevinst.

Nævnte forslag vil være i tråd med elmarkedsdirektivets artikel 59, stk. 1, litra q, hvorefter den regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet i Danmark, har til opgave at overvåge den tid, som det tager transmissionssystemoperatørerne eller distributionssystemoperatørerne at foretage tilslutninger. Bestemmelsen bør afspejles i dansk ret. Bestemmelsen er i dag ikke implementeret i dansk ret. Det vil være oplagt at medtage det direktivfastsatte hensyn til nettilslutningstider ved fastsættelsen af tilslutningspunkt i nettilslutningsbekendtgørelsen, som netop vedrører nettilslutninger.

Hurtigere nettilslutning

Der kan med fordel ved nærværende bekendtgørelse indføres mulighed for privat medfinansiering af netudbygning til nye VE-projekter. VE-developere bør kunne forestå de nødvendige udbygninger af stikledning og transformerstation til nye VE-projekter i transmissionsnettet efter kravspecifikation fra Energinet. Dette vil fremskynde udbygningen af nettet og dermed nettilslutningen markant.

Ovennævnte forslag vil være i tråd med elmarkedsdirektivets artikel 59, stk. 1, litra q, da forslaget sikrer kortere tilslutningstider.

Målinger

Energistyrelsen foreslår ved udkastet, at § 7 om målinger ophæves. Vi foreslår, at bestemmelsen bibeholdes og videreføres i den endelige bekendtgørelse.

Efter den nugældende bekendtgørelses § 7, stk. 1, skal elproduktionen fra vindmøller, solcelleanlæg mfl. registreres på en afregningsmåler og afregnes i tilslutningspunktet. Efter bekendtgørelsens § 7, stk. 2, fordeles produktionen forholdsmæssigt på baggrund af måling af produktionen foretaget ved hvert enkelt anlæg, hvis anlægsejer anmoder herom. Dermed kan anlæg med samme nettilslutningspunkt måles individuelt, hvis anlægsejer anmoder herom, jf. stk. 2.

Det er helt afgørende for elproducenter, at muligheden for individuelle målinger bliver bibeholdt. Eksempelvis har elproducenter ofte og i stigende grad store projekter, som elproduktionsvirksomheder ønsker målt særskilt. Der kan være mange

årsager hertil. Eksempelvis kan der være tale om to store projekter, hvortil der er to forskellige medejere af disse projekter, som agerer som blandt andet investorer, således at projekterne kan blive realiseret. Her vil det ofte være nødvendigt med to separate målinger. En fjernelse af § 7 vil blive uforholdsmæssigt indgribende og kan bremse udbygningen af store VE-anlæg.

Regnskaber

Ved den foreslåede bestemmelse i § 7, som i dag fremgår af § 9, er den til enhver tid værende ejer af et elproduktionsanlæg, forpligtet over for transmissions- og netvirksomheden eller Energistyrelsen, til at afgive sådanne oplysninger, herunder regnskaber og lignende dokumentation, som findes nødvendige til gennemførelse af bekendtgørelsens bestemmelser om nettilslutning.

Vi foreslår, at henvisningen til regnskaber udgår. Konkret foreslås sætningen 'afgive sådanne oplysninger, herunder regnskaber og lignende dokumentation' ændret til 'afgive oplysninger og dokumentation'. Der bør ikke eksplicit lægges op til, at regnskaber kan være en nødvendig dokumentation. Når en elproducent skal dokumentere omkostninger, vil en elproducent i sagens natur oplyse sagen i tilstrækkeligt omfang. Årsrapporter er derudover offentligt tilgængelige på virk.dk.

Det er svært at se, at der kan opstå en situation, hvor det kunne være nødvendigt eller relevant at udlevere interne regnskaber til Energinet eller et netselskab. Det skal hertil også bemærkes, at regnskaber er omfattende og indeholder oplysninger, som en elproducent ikke ønsker bliver delt. Der er tale om interne oplysninger, som ikke er egnet til videregivelse. Derudover bemærkes, at en netvirksomhed kan have eksterne konsulenter ansat, som også agerer som rådgivere for flere andre producenter, hvor der derved er risiko for at en videregivelse af regnskaber kan skade en elproduktionsvirksomhed og dens konkurrenceevne.

Tidligere kunne regnskaber indhentes af Energistyrelsen, men da Energistyrelsen ved den nye bekendtgørelse får en mindre rolle, bør en henvisningen til regnskaber ligeledes udgå og konsekvensrettes, som følge af de foreslåede ændringer.

Oplysningspligt

Der mangler i dag en bestemmelse om, at producenter skal have oplysninger ved nedregulering, så producenter kan overholde deres balanceansvar og samtidig ved, om de skal have betaling for nedregulering efter elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7.

Der bør fastsættes regler, som forpligter både netselskaber og Energinet til at informere elproducenter om nedregulering, varighed og årsag. Et forslag til sådan en bestemmelse kunne være, at 'Energinet og netvirksomhederne er forpligtet til at informere elproducenter, inden de afbryder eller nedregulerer pågældende elproducenters elproduktion med angivelse af tidspunkt, varighed og årsag hertil. Når afbrud eller nedregulering skyldes uforudsete hændelser som fejl i nettet, som ikke er mulige at oplyse om forinden, skal elproducenten modtage den i 1. pkt. nævnte information straks herefter.' Denne bestemmelse kunne indsættes som et nyt stk. 2 til § 5 om oplysningspligt.

Garantistillelse

Vi foreslår, at der indsættes en ny bestemmelse i bekendtgørelsen, hvorefter der ikke kan kræves en højere garanti af elproducenter, end det man som producent højest kan ende med at skulle betale (og højest på et beløb svarende til de udgifter, som en producent giver anledning til). Dette er normal praksis i dag på andre områder. Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, hvorefter 'Net- og transmissionsvirksomheden kan inden nettilslutning kræve, at anlægsejer stiller

sikkerhed (bankgaranti eller tilsvarende sikkerhedsstillelse) for anlægsudgifterne, dog højest på et beløb svarende til tilslutningsbidraget'. Denne bestemmelse kunne eksempelvis indsættes efter den foreslåede bestemmelse i § 4.

Det fremgår af gældende regulering, hvad Energinet og netvirksomhederne kan kræve af betaling af elproducenter. Priser og betingelser for anvendelse af transmissionsnettet og distributionsnettet fastsættes af Energinet eller netselskaberne efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet, jf. elforsyningslovens § 73a, stk. 1. Krav som Energinet og netselskaberne fastsætter i en nettilslutningsaftale skal således være godkendt af Forsyningstilsynet eller fremgå af national ret eller EU-regulering. Betalingens størrelse skal fastsættes inden for rammerne af elmarkedsforordningens artikel 18 og anmeldte tariffer i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73a, stk. 1. Energinet og netselskaberne bør alene have mulighed for at kræve en sikkerhedsstillelse på et beløb, svarende til det en producent højest kan ende med at skulle betale efter de gældende regler.

Særligt ved nettilslutninger i transmissionsnettet kan det være en udfordring, når det ikke fremgår af gældende regulering, at Energinet højest kan kræve en garanti-stillelse af en producent, svarende til det beløb, som producenten efter gældende juridiske rammer kan ende med at skulle betale. Producenter bør have en sikkerhed for, at dette ikke vil ske og der bør derfor fastsættes regler herom. Det skal hertil bemærkes, at det ikke er muligt at have uendeligt høje garantier. Udover at dette er behæftet med en økonomisk byrde, så er det svært i praksis at have adgang til for mange høje garantier, da der er en grænse for, hvor høje garantier en producent kan have ad gangen. Producenter skal derfor vente på at få frigivet en garanti eller flere, før der kan optages flere garantier.

Førsttilsluttede producent bør ikke kunne risikere at skulle stille en sikkerhed på et beløb svarende til en hel transformerstation, hvor denne førsttilsluttede producent alene skal bruge en mindre del af stationen. Risikoen bør aldrig kunne lægges over på en producent. En fremtidssikret udbygning er vigtig og afgørende, men dette bør aldrig være den førsttilsluttede producent til last. Det bør i stedet være Energinet, som påtager sig den økonomiske byrde. Energinet kan optage et lån efter lov om Energinet § 14, da der er tale om en af Energinets kerneopgaver efter elforsyningslovens § 20. Efter indtægtsrammebekendtgørelsens § 71 kan indtægtsrammen forhøjes. Det bør aldrig være en producent, som skal stille en sikkerhed for en station og andet til brug for fremtidige tilslutninger af andre producenter.

Det forvrider konkurrencen ved at førsttilsluttede elproducent stilles dårligere end de øvrige producenter, som ønsker nettilslutning i samme station. Kan Energistyrelsen bekræfte, at Energinet ikke kan kræve en garanti på et beløb som er højere, end det beløb, som en elproducent efter de til enhver tid gældende juridiske rammer højest vil være forpligtet til at betale? Hvis ikke dette kan bekræftes, er det af særdeles stor betydning at få præciseret i lovgivningen og meget nærliggende i nettilslutningsbekendtgørelsen.

En sikkerhedsstillelse fremgår i dag som et nettilslutningsvilkår, dvs. en betingelse for anvendelse af transmissions- og distributionsnettet, som efter § 73 a, stk. 1, i lov om elforsyning, skal godkendes af Forsyningstilsynet. Vilkårene skal stilles inden for rammerne af gældende juridiske regler og Forsyningstilsynet sikrer ved sin godkendelse, at de gældende regler bliver overholdt. Der foreligger dog ingen regulering på området, hvorfor Forsyningstilsynet ikke har mulighed for at tage stilling til dette forhold ved godkendelse af vilkår. Dette betyder med andre ord, at Energinet som monopolvirksomhed derfor kan anmelde vilkår efter eget ønske, uden at dette kan efterprøves af Forsyningstilsynet eller påklages.

Energistyrelsens adgang til at fastsætte regler

Vi er opmærksomme på, at Forsyningstilsynets uafhængighed skal sikres bedst muligt, hvortil spørgsmålet om kompetencefordeling og en korrekt implementering af EU-reguleringen er af stor betydning. Hertil henvises til EU-domstolens afgørelse af 2. september 2021 ([C-718/18 - Kommissionen mod Tyskland](#)). Af dommen fremgår i grove træk, at lovgiver ikke må påvirke den nationale regulerende myndigheds uafhængighed, ved eksempelvis nationalt at regulere forhold, som er tillagt den nationale regulerende myndigheds enekompetence i medfør af EU-regulering. Dommen gør det ligeledes klart, at det skal sikres nationalt, at den nationale regulerende myndighed har de nødvendige kompetencer og beføjelser til at kunne udøve deres beføjelser effektivt og efter hensigten i EU-reguleringen. Dommen henviser til [Generaladvokatens bemærkninger til dommen](#). Hertil kan eksempelvis nævnes Generaladvokatens bemærkning præmis 124, som opsummerer ovenstående:

"Således som det fremgår af de foregående punkter, skal de nationale regulerende myndigheders enekompetence i kraft af direktiverne og deres uafhængighed sikres i forhold til ethvert politisk organ og derved ikke alene regeringen, men også den nationale lovgiver, der ganske vist kan – eller rettere sagt skal – fastsætte disse beføjelser i lovgivningsakter, men ikke kan fratage de nationale regulerende myndigheder en del heraf og tildele dem til andre offentlige organer."

Det vil ikke påvirke Forsyningstilsynets uafhængighed at fastsætte regler om sikkerhedsstillelse. Vi er opmærksomme på, at der kan være grænser for Energistyrelsens reguleringen af tariffer, da reguleringen og rammerne fra EU er præcise og tillægger Forsyningstilsynet en række beføjelser, som ikke må påvirkes af national regulering ved Energistyrelsen. Der bør derfor foretages en tekstnær gennemgang af de EU-retlige rammer, så man konkret kan vurdere de EU-retlige regler og sikre at reglerne anvendes efter den af EU fastsatte hensigt.

Det vurderes hensigtsmæssigt at fastsætte regler om garantiernes størrelse som bør samtænkes med elmarkedsforordningens artikel 18 om tariffer, herunder de nationalt fastsatte metoder herfor. På den måde vil garantierne aldrig kunne være højere end det, som en elproducent højst vil kunne ende med at betale for nettilslutning efter de nugældende regler om tariffer. Forsyningstilsynet vil herefter have mulighed for at føre tilsyn med størrelsen på de garantier, som bliver krævet stillet, som vilkår for nettilslutning. Det vil dertil styrke virksomhedernes retssikkerhed og sikre en ligebehandling af producenter.

Forholdet om garantistillelse er ureguleret i dag, hvorfor Energistyrelsen ved en nærmere regulering heraf ikke vil komme i konflikt med Forsyningstilsynets uafhængighed. En fastsættelse af nærmere regler om garantistillelse vil derimod sikre en hensigtsmæssig implementering af elmarkedsdirektivets artikel 3, hvori der fastsættes generelle regler for elektricitetssektorens organisation, herunder krav til konkurrencedygtige og ikke forskelsbehandlende elektricitetsmarkeder. Artikel 4, stk. 3 fastsætter krav til medlemsstaterne, hvoraf fremgår, at *"medlemsstaterne sikrer lige vilkår, når elektricitetsvirksomheder er omfattet af gennemsigtige, forholdsmæssige og ikkeforskelsbehandlende regler, gebyrer og behandling [...]".* Ved at fastsætte regler om garantistillelse, vil Energistyrelsen sikre, at elproducenter bliver behandlet under lige vilkår, som ikke forskelsbehandler og hæmmer konkurrencen for den førsttilsluttede producent.

Dommen underbygger i eksempelvis præmis 124, at det er afgørende at sikre en korrekt implementering af EU-direktiver nationalt og dermed sikre, at Forsyningstilsynet er tillagt de kompetencer, som EU-reguleringen foreskriver. Dette underbygger samtidig også vigtigheden af en implementering af elmarkedsdirektivets artikel 59, stk. 1, litra q, således at Forsyningstilsynet får nogle rammer, efter hvilke de

kan føre tilsyn med tilslutningstider. En manglende implementering fratager tilsynet de rette beføjelser, som EU-retten tilskriver Forsyningstilsynet.

Hvis ovenstående giver anledning til uddybning, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Evelyn Kozak
Better Energy A/S

18. APRIL 2024
GREEN POWER DENMARK
LANGEBROGADE 3H
1411 KØBENHAVN K

Energistyrelsen
Att.: J nr. 2023 - 9331
ens@ens.dk

DOK. ANSVARLIG: MBI
SEKRETÆR: SLS
SAGSNR.: S2024-354
DOKNR: D2024-1288815-04-2024

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg mv. J nr. 2023 - 9331

Green Power Denmark takker for muligheden for at afgive høringssvar til Energistyrelsens høring over *Udkast til bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg mv.*

Green Power Denmark finder det positivt, at Energistyrelsen forenkler lovgivningen om nettilslutning af produktionsanlæg med de foreslåede ændringer. Det medvirker til øget gennemsigtighed i reglerne for netvirksomheders og VE-udvikleres arbejde.

Green Power Denmark er enige i, at en del af de nuværende bestemmelser i bekendtgørelsen enten er gjort overflødige som følge af den politisk bestemte indførelse af producentbetaling, eller at forholdene er reguleret andetsteds i lovgivningen.

Det er Green Power Denmarks forståelse, at de foreslåede ændringer i praksis ikke ændrer anlægsejers eller net- og transmissionsvirksomheders omkostninger og rammevilkår, herunder ret og pligt ifm. tilslutning af VE-anlæg til det kollektive elnet. Green Power Denmark beder Energistyrelsen bekræfte denne forståelse. Dette er afgørende, idet der er behov for stabilitet omkring rammevilkårene for VE-udbygning og for nettilslutning.

I den forbindelse skal det bemærkes, nærværende ændringer ikke medfører behov for ændringer i netvirksomhedernes tarifiering af producenter. Der vil dog være en mindre justering af netvirksomhedernes tilslutningsbestemmelser, idet den nuværende § 6 udgår.

Green Power Denmark har en række bemærkninger nedenfor til den foreslåede justering af Bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg.

Anvisning af tilslutningspunkt

Afstandsreglen

Green Power Denmark mener, at det er afgørende, at bekendtgørelsens § 4 (afstandsreglen) i sin substans fortsætter uændret. Afstandsreglen sikrer transparens omkring anlægsejers omkostninger ved tilslutning af elproduktionsanlæg. Det er også positivt, at dispensationsmuligheden jf. § 4, stk. 3 overgår til net- eller transmissionsvirksomheden.

Tilslutningspunkt med de laveste samlede omkostninger

Green Power Denmark er positive over tilføjelsen i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, pkt. 3, om, at de samlede omkostninger ved nettilslutning eksplicit inkluderer omkostninger beregnet pba. den forventede fremtidige udvikling i netområdet. Det sikrer den mest effektive udbygning af nettet til gavn for alle.

For at skabe transparens i grundlaget for anvisningen af tilslutningspunkt opfordrer Green Power Denmark Energistyrelsen til at udstede en vejledning til bekendtgørelsen, som beskriver rammerne for, hvilke objektive faktorer og udviklinger, der kan inddrages i den "forventede fremtidige udvikling", og hvilke omkostninger der kan inddrages i "samlede laveste omkostninger" i net- og transmissionsvirksomhedernes vurdering af tilslutningspunkter.

Det er vigtigt for at sikre en fælles forståelse mellem anlægsejer og net- og transmissionsvirksomheder af rammerne om anvisning af tilslutningspunkt, herunder at sikre gennemsækelighed for anlægsejer ift. beregningen af de samlede laveste omkostninger og vurderingen af den fremtidige udvikling.

Der er i dag enkelte tilfælde, hvor produktionsanlæg hos eksisterende forbrugskunder i lavspændingsnettet ikke kan anvise tilslutningspunkt i den eksisterende forbrugsinstallation som følge af § 3. Kunden kan dermed ikke blive egenproducent og ikke udnytte sin elproduktion i egen forbrugsinstallation. Green Power Denmark opfordrer Energistyrelsen til at uddybe hvordan "samlede laveste omkostninger" og "forventede fremtidige udvikling" skal fortolkes ifm. tilslutning af elproduktionsanlæg hos eksisterende forbrugskunder i lavspændingsnettet.

Vedrørende de større tilslutninger på 10 kV og højere bemærker Green Power Denmark, at netvirksomhedernes branchevejledning for tilslutningsbidrag i forvejen har et vilkår, der sikrer, at ændringen ikke vil give en øget omkostning for anlægsejer til etablering af stikledning eller betaling af standardtilslutningsbidrag.

Forstærkning i transmissionsnettet

Netvirksomhederne og Energinet har pligt til at nettilslutte alle kunder, der ønsker adgang til det kollektive elnet.

Bestemmelserne i §§ 3 og 4 hviler på det udgangspunkt, at der er kapacitet i transmissionsnettet til at lede elektriciteten fra distributionsnettet væk. Set fra kundens perspektiv giver det sig til udtryk ved, at kunden opnår fuld netadgang. Der opleves imidlertid i stigende omfang kapacitetsudfordringer i transmissionsnettet, som

betyder, at netvirksomhederne ikke automatisk kan gå ud fra, at der er kapacitet i transmissionsnettet når de behandler en anlægsejers tilslutningssag.

Green Power Denmark opfordrer derfor til, at § 3 fastholder, at al elektricitet fra el-produktionsanlægget skal kunne aftages i det kollektive elforsyningsnet fra det tilslutningspunkt, som anlægsejer bliver anvist, medmindre andet aftales med anlægsejer. Dvs. at net- og transmissionsvirksomheden skal sikre, at der på tidspunktet for anlæggets tilslutning er tilstrækkelig kapacitet til at aftage den indfødte produktion.

Hvis ikke det er en forudsætning for tilslutning, at elektriciteten skal kunne aftages i det kollektive elnet, kan det betyde, at anlægsejere kan risikere at blive tilbudt tilslutningspunkter, som ikke kan udnyttes fuldt ud. Det, mener Green Power Denmark, hverken er hensigtsmæssigt eller rimeligt og ikke i overensstemmelse med formålet med bekendtgørelsen. Det kan få den konsekvens, at projekter vil skulle udskydes eller helt opgives med langtrækkende konsekvenser for udbygningen med vedvarende energi. Green Power Denmark opfordrer derfor Energistyrelsen til at tydeliggøre bestemmelserne i bekendtgørelsen på dette område.

Green Power Denmark vil også bede Energistyrelsen bekræfte, at hvis tilslutningspunktet med de laveste samlede omkostninger er et punkt i distributionsnettet, der kræver, at transmissionsnettet forstærkes eller udbygges, er Energinet forpligtet til at forstærke eller udbygge nettet, så elektriciteten kan aftages. Energinets omkostning til etablering, nettab, drift og vedligehold skal naturligvis indgå i beregningen af de samlede omkostninger.

Til Energistirelsens orientering er Green Power Denmark i dialog med Energinet om principperne for netudbygning i grænsefladen mellem distribution og transmission.

Kommunikation mellem anlægsejer og netvirksomhed

Green Power Denmark vil bede Energistyrelsen bekræfte, at bekendtgørelsens nye § 6 skal forstås som en præcisering af den nuværende bekendtgørelses § 10.

I langt hovedparten af tilslutningsprojekterne er der enighed mellem anlægsejer og netvirksomhed om det anviste tilslutningspunkt. Netvirksomheden fremsender i hovedreglen kun en uddybet begrundelse med beregninger mv., når der ikke er enighed om det anviste tilslutningspunkt.

Den nye § 6 kan læses sådan, at en kunde altid har krav på en skriftlig begrundelse, hvilket ikke er praksis i dag. Et krav om obligatorisk skriftlig begrundelse for anvisning i alle tilslutningssager vil være en stor administrativ opgave for netvirksomhederne, der tager begrænsede ressourcer fra andre tilslutningsopgaver, og det vil ikke skabe værdi for anlægsejer, som også vil skulle dække omkostningen. Det vil være u hensigtsmæssigt at indføre et krav om dette, når der er enighed om tilslutningspunktet, og man derfor ikke får nytte af en sådan begrundelse. Green Power Denmark foreslår, at bestemmelsen ændres til:

"§ 6. Net- eller transmissionsvirksomheder fremsender tilbud om tilslutning jf. §§ 3 og 4.

Stk. 2 Anlægsejer kan rekvirere begrundelse for valg af tilslutningspunkt samt vejledning om klageadgang- og frist, jf. § 8. "

Overgangsbestemmelser ifm. ophør af nuværende § 6

Green Power Denmark finder det fornuftigt, at § 6 i den nuværende bekendtgørelse udgår, idet bestemmelserne regulerer forhold, som netvirksomhederne og Energinet kan fastlægge og få metodegodkendt hos Forsyningstilsynet. Green Power Denmark har i marts 2024 anmeldt vilkår til Forsyningstilsynet, som kan erstatte bestemmelsens indhold.

For god ordens skyld skal det nævnes, at ændringen ikke ændrer elproducenters betaling til netvirksomhederne eller vilkår i øvrigt.

Overgangsreglerne i den nye § 9, stk. 4 kan tolkes som, at reglerne i den nuværende § 6 stk. 2-7 ophører, når en vilkårlig metode eller vilkår iht. elforsyningslovens § 73 a er indført. Bestemmelsen bør præciseres, så det er tydeligt at, at reglerne i den nuværende § 6, stk. 2-7 gælder indtil net- og transmissionsvirksomhederne har indført vilkår, der er egnede til at erstatte de nuværende regler.

Definition af elproduktionsanlæg

Green Power Denmark finder det fornuftigt, at "elproduktionsanlæg" erstatter den nuværende teknologi-specifikke terminologi, men opfordrer Energistyrelsen til at definere, hvad "elproduktionsanlæg" præcist dækker over, herunder om det dækker elektriske energilageranlæg, fx batterier, der kan indføre elektricitet til elnettet, men ikke selvstændigt producere det.

Det bør desuden tydeliggøres, om bekendtgørelsens bestemmelser også finder anvendelse ved samplacerede anlæg i industriel skala med både VE-produktion og forbrug.

I forlængelse heraf vil Green Power Denmark foreslå, at Energistyrelsen genovervejer relevansen af, at anlæg omfattet af elforsyningslovens § 12 b er undtaget fra bekendtgørelsen, og påpeger, at det ved læsning af elforsyningsloves §§ 12 b og 67 fremstår uklart, hvilke anlæg der er omfattet af undtagelsen. Anlæg omfattet af elforsyningslovens § 12 b er kraft- og kraft-varme-værker, der enten opføres på centrale kraftværkspladser eller som ikke er omfattet af reglerne jf. § 67 om tilslutning af miljøvenlige el- og kraftvarmeproduktionsanlæg.

Øvrige kommentarer

Green Power Denmark foreslår at tilføje præciseringen "Ved anmodning til netvirksomheden om nettilslutning af et elproduktionsanlæg..." til første sætning i § 3 for at undgå tvivl om, at anlægsejer altid indledende henvender sig til den lokale netvirksomhed, som efterfølgende samarbejder med Energinet om at anviser tilslutningspunktet med de laveste samlede omkostninger.

Af hensyn til klarhed om, at omkostningsfordelingen og opgavedelingen mellem anlægsejer og det kollektive elforsyningsnet ikke er ændret, foreslår Green Power

Denmark at beholde elementer fra de nuværende § 3, stk. 2 og stk. 3 Green Power Denmark foreslår en samlet bestemmelse med ordlyden *"Omkostninger til udbygning og forstærkning af det kollektive elforsyningsnet ved nettilslutning af et elproduktionsanlæg påhviler net- og transmissionsvirksomheden. Tilslutningsfelter, som benyttes til tilslutning af kabler fra kundens anlæg, er en del af det kollektive elforsyningsnet. Net- og transmissionsvirksomhedernes omkostninger dækkes efter offentligt godkendte metoder, der er godkendt af Forsyningstilsynet."*

Green Power Denmark bemærker ift. § 2, at netvirksomhederne ikke har kompetence til at påse, om et elproduktionsanlæg overholder lov om planlægning, bygge-loven, regler udstedt med hjemmel i disse og EU-retsakter, og beder Energistyrelsen bekræfte, at netvirksomhedernes forpligtelser ikke ændres fremadrettet.

I § 5 er det tilføjet, at net- og transmissionsvirksomheden har pligt til at give informationerne i bestemmelsen i en "skriftlig meddelelse". Forinden indgåelse af en aftale om nettilslutning vil der ofte være en dialog om muligheder og evt. tidlig screening. Energistyrelsen bedes bekræfte, at tilføjjelsen i § 5 ikke medfører, at denne dialog pligtmæssigt skal foregå skriftligt. I forlængelse heraf opfordrer Green Power Denmark til at præcisere, at oplysningsforpligtelsen relaterer sig til aftaleindgåelsen, fx ved at tilføje *"Net- og transmissionsvirksomheden har, som del af aftalen om nettilslutning, pligt til at give skriftlig meddelelse til en anlægsejer..."*.

I § 5, pkt. 1 bør det præciseres, at *"alle udgifter"* dækker over de udgifter, som anlægsejer kan forvente ifm. tilslutning, og ikke de faktiske omkostninger, som netvirksomheden har ved tilslutningen.

I § 5 er det uklart, om *"Net- og transmissionsvirksomheden"* har en indholdsmæssig forskel ift. *"Net- eller transmissionsvirksomheden"*, som oftere bruges i bekendtgørelsen.

Formuleringen i § 5, pkt. 2 om, at netvirksomheden skal give anlægsejer, som anmoder om nettilslutning, en tidsplan for *modtagelse af ansøgning*, bør udgå, idet en tidsplan for modtagelse af anmodningen om nettilslutning er redundant, efter netvirksomheden har modtaget anmodningen.

Det er uklart, om der er indholdsmæssig forskel mellem *"omkostninger"* og *"udgifter"* i § 1, stk. 2, pkt. 3.

I § 4, stk. 2 er *"vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværk på transmissionsniveau"* ikke ændret til *"elproduktionsanlæg"* ligesom i resten af bekendtgørelsen.

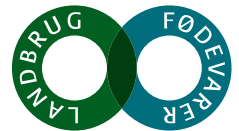
Green Power Denmark takker endnu en gang for muligheden for at afgive et høringssvar. Skulle ovenstående give anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Green Power Denmark

Benedikte Fogh Larsen
Chefkonsulent

Malte Hvid
Konsulent

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
ens@ens.dk

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk
CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret sendt elektronisk til ens@ens.dk og lnsm@ens.dk
jnr. 2023 - 9331.

Høring af udkast til bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg mv.

Landbrug & Fødevarer har modtaget høring vedr. bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg, bekendtgørelse om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land, ophævelse af bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller samt bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser i høring. Vores bemærkninger til høringsudkastet følger nedenfor.

Ad. BEK om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land

Det er positivt, at indførelsen af geografisk differentierede producentbetalinger pr. 1. januar 2023 har givet anledning til mere forenklede bekendtgørelser angivet ved de fire i denne høring. Men en fjernelse af hele §25 i nærværende BEK betyder, at en producent ikke længere kan få indsigt i (a) hvad det vil koste at udbygge elnettet som følge af dennes tilkobling og (b) forvente en rimelig vejledende tidsplan for nettilslutningen.

Landbrug & Fødevarer så gerne, at der tværtimod var endnu mere åbenhed vedrørende omkostningsfunktionen i de danske elnetselskaber herunder også i Energinet. Derved opnås en øget synliggørelse af den italesatte forretningsmodel med omkostningsægte priser. En fjernelse af §25, stk. 1, indbefatter en pligt fra net- og transmissionsvirksomheden til at give '*enhver producent af energi der anmoder om en nettilslutning, alle nødvendige oplysninger*' om fx alle udgifter som tilslutningen vil udløse. Derved forsvinder en vigtig kilde til at forstå omkostningsstrukturen ved udbygning af elnettet – som det forstås – skal udbygges ganske betragteligt de kommende år med den fortsatte elektrificering af Danmark. En fjernelse af denne passus i bekendtgørelsen er ikke hensigtsmæssig. At elproduktionsvirksomheden ej heller ifølge bekendtgørelsen §25, stk. 3 kan forvente, at få oplyst en 'rimelig vejledende tidsplan for nettilslutningen' virker ikke umiddelbart fordrende for investeringslysten. Fremtiden byder på flere komplekse og anlæg, hvor flere dyre produktionstyper kombineres i PtX-regi, hvorfor det er økonomisk gunstigt at vide, hvornår hver enhed kan forventes at være sluttet til nettet.

Landbrug & Fødevarer vil gerne forbeholde sig muligheden for at vende tilbage med yderligere kommentarer, hvis vi finder behov for dette. Ønskes ovenstående uddybet er Energistyrelsen velkommen til at rette henvendelse til undertegnede.

Med venlig hilsen

Finn Christensen
Analysechef for energi
Klima & Energi
M +45 2724 5639
E fch@lf.dk

Energinet
Tonne Kjærsvvej 65
DK-7000 Fredericia

+45 70 10 22 44
info@energinet.dk
CVR-nr. 28 98 06 71

Dato:
17. april 2024

Forfatter:
SGL/HKS/SUD/FBN

NOTAT

HØRINGSSVAR - UDKAST TIL NETTILSLUTNINGSBEKENDTGØRELSEN M.V.

Energinet takker for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg, bekendtgørelse om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land, ophævelse af bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller samt bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Energinet har gennemgået forslaget med fokus på de emner, der har særlig betydning for Energinet, og har målrettet kommenteringen til disse.

1. Energinets bemærkninger

1.1 Overordnede kommentarer

Energinet finder det godt at samle de forskellige bekendtgørelser, så der fremover ikke er særlige versioner pr. produktionsteknologi. Det er en god regelforenklung.

1.2 Begrebet "elproduktionsanlæg"

I udkastet til bekendtgørelsen er der generaliseret på terminologien af anlæg, således at de forskellige anlægstyper, som er omfattet af bekendtgørelsen, nu betegnes "elproduktionsanlæg". Dette begreb er dog ikke nærmere defineret eller afgrænset i udkastet til bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i bl.a. VE-lovens § 30 og elforsyningslovens § 67, hvor:

- Klima-, Energi- og Forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om vindmøllers, solcelleanlægs, bølgekraftanlægs og vandkraftværkers tilslutning til elforsyningsnettet
- Klima-, Energi- og Forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilslutning m.v. af miljøvenlige el- og kraft-varme-produktionsanlæg

Ud fra den hjemmel, som Klima-, Energi- og Forsyningsministeren udnytter i bekendtgørelsen, kan der derfor alene fastsættes krav til vindmølle-anlæg, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg, vandkraftværker og miljøvenlige el- og kraftvarmeproduktionsanlæg. Begrebet "elproduktionsanlæg"

læg" i udkastet til bekendtgørelsen må derfor forstås som disse anlægstyper, da det er de anlægstyper, som der er hjemmel til at fastsætte regler om, men denne afgrænsning er ikke klart beskrevet i udkastet til bekendtgørelsen.

Der kunne indføres en definition af "elproduktionsanlæg" i bekendtgørelsen, således at retsstillingen for anlægsejere af de forskellige anlægstyper er klar.

1.3 Begrebet "anlægsejer"

I udkastet til bekendtgørelsens § 1, nr. 2), er en nettilslutningsaftale defineret ved

"2) Nettilslutningsaftale: Aftale om nettilslutning indgået mellem net- eller transmissionsvirksomhed og anlægsejer."

Energinet skal gøre opmærksom på, at Energinets nettilslutningsaftaler ikke altid vil være indgået med anlægsejeren af elproduktionsanlægget. Energistyrelsen har bl.a. med direkte-linje-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 437 af 27. april 2023) gjort det muligt, at der kan tilsluttes elproduktionsanlæg sammen med forbrugsanlæg og hvor nettilslutningsaftalen indgås med en anlægsejerrepræsentant, se f.eks. § 2, nr. 5) i direkte-linjebekendtgørelsen:

5) Nettilslutningsaftale: Aftale om nettilslutning af anlæg eller et samlet anlæg indgået mellem en net- eller transmissionsvirksomhed og en anlægsejer eller anlægsejerrepræsentant.

Det vil være hensigtsmæssigt og øge gennemsigtigheden og sammenhængen, hvis der anvendes tilsvarende definitioner i Energistylens bekendtgørelser, og at en nettilslutningsaftale i nettilslutningsbekendtgørelsen også kan indgås med en part, som repræsenterer anlægsejeren.

1.4 Ændring af afstandskriteriet - § 4

Det er fint, at der ikke længere skal søges om dispensation ved Energistyrelsen fra afstandskriteriet, hvis net- eller transmissionsvirksomhed og anlægsejeren er enige om det. Hvis der er enighed om det, og hvis Energistyrelsen altid vil give dispensation, når der er enighed om det, vil den hidtidige bestemmelse om dispensation fra Energistyrelse jo blot være en unødvendig administrativ proces.

Ordvalget "dispensation" lægger dog op til, at der fortsat skal være en eller anden form for formel dispensationsproces, hvilket ikke giver ret meget mening, hvis der i forvejen er enighed om det imellem de direkte involverede parter.

Energinet foreslår derfor, at ordlyden ændres således:

"Stk. 3. Net- eller transmissionsvirksomheden kan ~~dispensere~~ fravige stk. 1 og 2, når anlægsejeren og net- eller transmissionsvirksomheden er enige om, at der i stedet skal anvises et tilslutningspunkt efter § 3."

Det vil tydeliggøre, at net- eller transmissionsvirksomheden ikke skal gennemføre en formel administrativ proces, inden § 4 kan fraviges. Net- eller transmissionsvirksomheden skal blot sikre sig, at anlægsejeren er indforstået med det – og dermed er det også klart, at anlægsejeren derfor også har ret til ikke at være indforstået.

1.5 Afstandskriteriet fortsat gældende - § 4

Afstandskriteriet i § 4 gav anledning til mange tvivlsspørgsmål fra involverede aktører og til særlige – og komplicerede – undtagelser i både Green Power Denmark og Energinets modeller for producentbetaling fsva. tilslutningsbetalingen.

Disse modeller blev komplicerede, fordi de i alt væsentligt skulle sikre, at alle *ekstra* omkostninger ved at lave en nettilslutning iflg. § 4 – og dermed fravige en nettilslutning med de laveste samlede omkostninger, jf. § 3 – *så vidt muligt* skulle overvæltet på anlægsejeren, så de ikke blev pålagt andre systembrugere (da Energinet og DSO'erne skal tilstræbe en omkostningsægte tarifiering). Efter afskaffelse af udligningsordningen (ULO) og PSO-tariffen var der jo ikke længere hjemmel til at lade andre parter (elforbrugerne) afholde omkostningerne.

Energinets løsningsmodel endte med at indeholde en bestemmelse, som indebar et *reduceret* tilslutningsbidrag til nært net, uanset om Energinet skulle fremføre transmissionsnet, eller om der blev valgt en dispensationsløsning. Resultatet af det var altså, at en del af nettilslutningsomkostningerne i de tilfælde derved bliver overvæltet på de øvrige systembrugere; dvs. forbrugere.

Afstandskravet i § 4 medfører derfor væsentlige uhensigtsmæssigheder for udarbejdelsen og forklaringen af Energinets tarifmetoder for producenter og det ville øge gennemsigtigheden af reguleringen, hvis afstandskravet i § 4 udgår, eventuelt kun for transmissionsniveau, hvis det fortsat vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt på distributionsniveau.

I øvrigt er det for Energinet ikke helt klart, hvad formålet med at have afstandskravet i det hele taget er, hvis kravet – efter afskaffelse af udligningsordningen – ikke længere har som formål at begrænse producenterne betaling ifm. nettilslutningen.

Hvis reglen *ikke* skal have nogen som helst betydning ift. tarifmetoder, kan dens reelle indhold således kun være, at producenten får en mulighed for ikke selv at skulle fremføre, drive og vedligeholde et nettilslutningskabel over en længere strækning, men i stedet - via afstandskravet - får en mulighed for at overlade det til net- eller transmissionsvirksomheden at fremføre, drive og vedligeholde det ekstra net som en del af sin bevillingspligtige aktivitet. Og hvis ekstra omkostninger for net- eller transmissionsvirksomheden til dette ikke skal overvæltet på øvrige systembrugere, bør det gøres klart, at sådanne ekstraomkostninger skal afholdes af producenten, hvis producenten vil påberåbe sig retten i § 4.

Det er derfor Energinets opfattelse, at det vil være endnu mere ønskværdigt, hvis § 4 helt udgår eller at det præciseres, at producenten skal afholde net- eller transmissionsvirksomhedens ekstra omkostninger til at fremføre nettet til et punkt, der ikke er længere væk end nærmeste eksisterende station.

Såfremt § 4 helt udgår, vil det gøre det muligt for Energinet og for Green Power Denmark (i regi af DSO'erne) at lave en simplere model for producentbetaling, samtidig med at en del af omkostningerne til nettilslutninger, i de tilfælde hvor afstandskriteriet er relevant, ikke længere vil blive overvæltet på øvrige systembrugere.

Energinet bemærker i øvrigt, at den eksplicite og implicitte omkostningsfordeling i nettilslutningsbekendtgørelsen bør tage højde for kravene til Energinets og DSO'ernes tarifmetoder i el-markedsforordningens artikel 18, herunder omkostningsægthed, transparens og proportionalitet. Det vil være uhensigtsmæssigt, at der nationalt fastsættes lovgivning, som der enten eksplicit eller implicit i et væsentligt omfang begrænser Energinets muligheder for at fastsætte tarifmetoder, der opfylder kravene i EU-retten.

Afstandskriteriet i § 4 vil i praksis indebære, at det på bekendtgørelsesniveau og udenom de EU-retlige kriterier for tariffastsættelse, umiddelbart vil fremstå som en uhensigtsmæssig overvæltning af omkostninger til andre grupper af systembrugere, ved at denne gruppe af systembrugere skal fritages fra at betale en del af de omkostninger, som de giver anledning til (omkostningsægthed). Det medfører, at Energinet i sine producenttarifmetoder ikke blot skal opfylde og begrunde de EU-retlige kriterier for tariffastsættelsen, men også skal forklare og begrunde, hvordan den implicitte, indledende (initiale) omkostningsfordeling i afstandskravet i § 4, ikke medfører begrænsninger i Energinets tariffastsættelse. Dette forværres især, når afstandskravet i § 4 for tilslutninger på transmissionsniveau er uden reelt tariffmæssigt indhold og i øvrigt kan medføre anvisning af samfundsøkonomisk eller teknisk uhensigtsmæssige tilslutninger til transmissionssystemet (ved at § 3 ikke kan anvendes uden afstandskravet i § 4).

Energinet vil på den baggrund foreslå, at § 4 helt udgår.

1.6 Afholdelse af omkostninger – høringsbrev samt §§ 3 og 5

Det er rigtig positivt, at ordlyden i §§ 3 og 5 vedrørende omkostninger til udbygninger og forstærkninger påhviler net- eller transmissionsvirksomheden udgår af bekendtgørelsen. De formuleringer har skabt en opfattelse i VE-developerbranchen om, at de – også efter bortfald af udligningsordningen – fortsat var omfattet af en fritagelse for dele af nettilslutningsomkostningerne – som dermed skulle overvæltet på andre systembrugere. Den ændring vil gøre det tydeligere, at net- og transmissionsvirksomheder har lov til at opkræve tilslutningsbidrag for bagvedliggende net.

Det er også positivt, at det i høringsbrevet er præciseret, at de formuleringer kun vedrørte den initiale omkostningsfordeling, så der altså ikke er tale om en indholdsmæssig ændring.

1.7 Tekstnære forslag

1.7.1 Bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg

§ 1, stk. 2

Tilslutningspunktet: Det punkt hvor en eller flere elproduktionsanlæg tilsluttes det kollektive elforsyningsnet.

Tilslutningspunktet er dedikeret til ét samlet produktionsanlæg.

Forslag til ændring: *Det punkt, hvor et elproduktionsanlæg tilsluttes det kollektive elforsyningsnet.*

§ 3, stk. 2

Vedrørende: anviser et tilslutningspunkt på land.

Ikke alle havvindmølleparker anvises et tilslutningspunkt på land. En havvindmøllepark kan således tilsluttes et HVDC-anlæg som kun i usædvanlige situationer vil være placeret på land.

Forslag til ændring: *anvises et tilslutningspunkt på land eller i en remote-end HVDC-converter station*

1.7.2 Bekendtgørelse om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land

§ 7, nr. 15)

Tilslutningspunktet: Det punkt hvor et eller flere elproduktionsanlæg tilsluttes det kollektive elforsyningsnet.

Tilslutningspunktet er dedikeret til ét samlet produktionsanlæg.

Forslag til ændring: *Det punkt, hvor et elproduktionsanlæg tilsluttes det kollektive elforsyningsnet.*

Hvis nærværende høringssvar giver anledning til spørgsmål eller noget ønskes uddybet, kan Energinet kontaktes på myndighed@energinet.dk

Med venlig hilsen

Sisse Guldager Larsen

Energinet Myndighedsenheden

Til Energistyrelsen
Sendt via e-mail til mnlv@ens.dk

Forsyningstilsynets bemærkninger til ny bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg

Energistyrelsen har sendt udkast til ny bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg, en ændret bekendtgørelse om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg samt elproduktion fra anlæg på land, og ophævelse af bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller samt bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser i offentlig høring. Forsyningstilsynet takker for muligheden til at komme med bemærkninger. Nedenfor følger tilsynets bemærkninger til udkastet til en ny bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg. Tilsynet har ikke bemærkninger til de øvrige bekendtgørelsesudkast

11. april 2024

J.nr.: 24/00817-5

Bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg

Generelle bemærkninger

Forsyningstilsynet finder det hensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen fremover får et bredere anvendelsesområde end de nugældende bekendtgørelser, bekendtgørelse nr. 1090 af 14. august 2023 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker og bekendtgørelse nr. 1296 af 14. juni 2021 om nettilslutning af vindmøller, og at der ryddes op i reglerne. Det findes også meget hensigtsmæssigt, at der indføres et minimum af procesregler for netvirksomhederne.

Forsyningstilsynet finder, at det kan være hensigtsmæssigt at definere ordet "elproduktionsanlæg", da dette ikke umiddelbart er defineret andre steder i dansk ret. Der findes ikke en definition i elforsyningsloven. Elproduktionsanlæg er heller ikke defineret i elmarkedsforordningen eller elmarkedsdirektivet – heller ikke i de ændringer til forordningen og direktivet, som ventes vedtaget dette halvår. I forordningen 2016/631 om fastsættelse af netregler om krav til nettilslutning (forordningen RfG) for produktionsanlæg defineres et elproducerende anlæg som "en enhed eller en samling af enheder, der producerer elektricitet, som ikke er synkront tilsluttet nettet eller er tilsluttet ved hjælp af effektelektronik, og som også har ét fælles tilslutningspunkt til et transmissionsystem, et distributionssystem, herunder lukkede distributionssystemer, eller et

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via virksomheder@forsyningstilsynet.dk
Send via borger@forsyningstilsynet.dk

HVDC-system", jf. artikel 2, nr. 17. Det vil være hensigtsmæssigt, at det fremgår af bekendtgørelsen, om der sigtes på samme definition eller en anden definition. Se herom også nedenfor under de tekstmære bemærkninger.

Forsyningstilsynet har en bekymring i forhold til de mangler tidsangivelser i bekendtgørelsen. Der er således ingen tidsfrister for tilslutningsforpligtigelsen i § 2, eller for hvor længe en netvirksomhed må være om at træffe en afgørelse om anvisning af tilslutningspunkt efter bekendtgørelsens § 3 og § 4. Forsyningstilsynet anbefaler, at dette forhold undersøges nærmere, da det ellers kan give anlægsejere en svag retsstilling.

Forsyningstilsynet har en bekymring i forhold til forholdet imellem netvirksomheder og transmissionsvirksomheder og til dels mellem anlægsejer og den relevante netoperatør i forhold til udpegning af fastsættelse af spændingsniveau og tilslutningspunkt. Det er således ikke klart, hvilke kriterier der ligger til grund når det konkret vurderes, om et anlæg skal tilsluttet på Energinets eller netvirksomhedernes net. Et kriterium om "de samlede laveste omkostninger ved nettilslutning" er indeholdt i bekendtgørelsens § 3, stk. 1, 1. pkt., men tilsynet vurderer, at en sådan omkostningsvurdering i en række tilfælde næppe kan udgøre andet end kvalificerede gæt. Derfor bliver resultatet i tvivlsspørgsmål ikke klart. Det er heller ikke klart, hvilke kriterier Forsyningstilsynet kan lægge vægt på, hvis en klage i denne type af sager bliver indbragt for tilsynet efter bekendtgørelsens § 8.

Tekstmære bemærkninger

Bestemmelsen lyder:

§1, stk. 2, nr. 2: Eksisterende station: En transformerstation i det kollektive elforsyningsnet, som eksisterer på tidspunktet for indgåelse af nettilslutningsaftale.

Det foreslås at præcisere hvad "eksisterer" betyder i denne sammenhæng, da anlæg i elnettet ofte er meget lang tid på vej, betyder det, at det ikke er helt klart hvad *eksisterer* betyder. Præciseringen kunne f.eks. være en transformerstation i *drift*.

Bestemmelsen lyder:

§ 1, stk. 2, nr. 4: Tilslutningspunktet: Det punkt hvor en eller flere elproduktionsanlæg tilsluttes det kollektive elforsyningsnet.

Det foreslås som led i nyaffattelsen af bekendtgørelsen at præcisere, hvornår vi betragter noget som ét anlæg og som flere anlæg. Forordningen RfG indeholder som nævnt en definition på elproducent. Flere vindmøller eller flere solceller/flere invertere kan være omfattet af definitionen, og det er i dag uklart, hvordan det bestemmes, om der er tale om et eller flere elproducerende anlæg. Spørgsmålet om en bestemt indretning skal ses som et eller flere anlæg, er vigtigt, fordi det har betydning for fastsættelse af anlæggets størrelse, tilslutningsbidrag, forskellige tekniske krav, der afhænger af anlæggets samlede størrelse mv.

Hvis det ikke findes hensigtsmæssigt klart at fastsætte om der er tale om et eller flere anlæg, og hvem der har kompetencen til at bestemme dette, bør vendingen "eller flere"

tages ud, da det ellers vil kunne bidrage til yderligere forvirring, hvis flere elproduce-rende anlæg kan tilsluttes det samme tilslutningspunkt.

Bestemmelsen lyder:

§ 2, stk. 1: Elproduktionsanlæg kan kun tilsluttes det kollektive elforsyningsnet, såfremt anlægget er opstillet i overensstemmelse med gældende bestemmelser i lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om planlægning og byggeloven samt regler udstedt med hjemmel i de nævnte love eller af EU-retsakter.

Forsyningstilsynet foreslår, at det præciseres, at for at blive tilsluttet skal man opfylde betingelserne i de nævnte love og regler udstedt i medfør af disse, EU retsakter, godkendte metoder, gældende tekniske forskrifter og have indgået en tilslutningsaftale med den relevante systemoperatør.

Bestemmelsen lyder:

§ 4, stk. 2, Tilsluttes vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværk på transmissionsniveau, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for transmissionsvirksomheden.

Forsyningstilsynet foreslår at bestemmelsen konsekvensrettes, så der også her kommer til at stå elproducerende anlæg frem for vindmøller, solcelleanlæg osv.

Bestemmelsen lyder:

§ 4, stk. 3. Net- eller transmissionsvirksomheden Energistyrelsen kan dispensere fra stk. 1 og 2, når anlægsejeren og net- eller transmissionsvirksomheden er enige om, at der i stedet skal anvises et tilslutningspunkt efter § 3.

Denne paragraf er blevet cirkulær idet § 3 henviser til § 4. Det foreslås derfor at skrive: "...når anlægsejeren og net- eller transmissionsvirksomheden er enige om, at der i stedet skal anvises et midlertidigt eller blivende tilslutningspunkt et andet sted i det kollektive net". Ved at tilføje ordet "midlertidigt" og ved at åbne for, at tilslutningen kan være andre steder i det kollektive net, vil man kunne rumme de midlertidige nettilslutninger, der i øjeblikket er en del af et pilotprojekt, som Energinet tester¹.

Bestemmelsen lyder:

§ 5. Net- og transmissionsvirksomheden har pligt til at give skriftlig meddelelse til en anlægsejer, som anmoder om nettilslutning, med alle nødvendige oplysninger,

Det er ikke klart hvad sætningen "med alle nødvendige oplysninger" henviser til. Det kan både være til den skriftlige meddelelse fra netvirksomheden og til anmodningen om nettilslutning fra anlægsejer. Forsyningstilsynet foreslår derfor, at sætningen i stedet formuleres: "Net- og transmissionsvirksomheden har pligt til at give skriftlig meddelelse med alle nødvendige oplysninger til en anlægsejer, som anmoder om nettilslutning"

¹ Se Forsyningstilsynets sag nr. 23/00583, "Godkendelse af Energinets pilotprojekt vedrørende midlertidig tilslutning af produktionsanlæg" af 28. august 2023.

Det bør overvejes at tilføje, at Energinet tillige er forpligtet af de almindelige forvaltningsretlige regler, bl.a. om vejledning og afgørelses udformning, jf. lov om Energinet § 17.

Bestemmelsen lyder:

§ 6. Net- eller transmissionsvirksomheders afgørelser i henhold til §§ 3 og 4 skal fremsendes skriftligt til anlægsejer, og meddelelsen skal indeholde en begrundelse og en vejledning om klageadgang- og frist, jf. § 8.

Det bifaldes, at der indføres et minimum af procesregler. Disse procesregler bør dog også gælde for netvirksomhederne, når de træffer afgørelser over for kunder efter bekendtgørelse 438 af 27. april 2023 om interne elektricitetsforbindelser.

I bestemmelsen bør der kun stå "netvirksomhed" og ikke "transmissionsvirksomhed". Den eneste transmissionsvirksomhed i Danmark er Energinet, som er underlagt lov om Energinet. Ifølge Lov om Energinet § 17 skal Energinet overholde forvaltningsloven. Der kunne i stedet indsættes en henvisning til denne bestemmelse.

For at skabe klarhed, særligt om bestemmelsens del om begrundelse, foreslås det samtidig, at bestemmelsens ordlyd i højere grad lægger sig op af formuleringen i forvaltningsloven § 24, så det klart fremgår, at en begrundelse skal indeholde en beskrivelse af sagen, hjemmel og, hvis afgørelsen beror på et administrativt skøn, også en angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Bestemmelsen lyder:

§ 8. Net- eller transmissionsvirksomheders afgørelser i henhold til §§ 3 og 4 kan påklages til Forsyningstilsynet.
Stk. 2. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at de i stk. 1 nævnte afgørelser er meddelt. Klage indgives til net- eller transmissionsvirksomheden, der inden 4 uger efter modtagelsen videregiver klagen til Forsyningstilsynet med en udtalelse og de oplysninger, der har ligget til grund for afgørelsen.

Denne bestemmelse handler om klageadgang. Klagefristen er på 4 uger. Denne klagefrist er indsat uden mulighed for, at den kan blive forlænget. Heller ikke efter de almindelige forvaltningsretlige principper. Det åbner mulighed for, at en simpel overskridelse af fristen, forhindrer klageadgang på trods af åbenlyse ulovlige forhold, ligesom manglende klagevejledning fortsat ikke er givet en retsvirkning.

Der skal i sammenhæng med spørgsmål om klagefrister særligt gøres opmærksom på, at i den almindelige forvaltningsret er der alene en begrænset adgang til oprejsningsbevilling uden hjemmel, selv i tilfælde hvor der ikke er tale om tvister. I sager efter bekendtgørelsen vil det ofte være tvistsspørgsmål mellem en anlægsejer og en netvirksomhed, som begge er private. Derfor vil de uheldige retsfølger af, at Forsyningstilsynet ikke efter en konkret vurdering kan forlænge fristen være, at simple fejl eller ren uvidenhed resulterer i en væsentlig ringere retsstilling for almindelige forbrugere.

Det foreslås at skrive ind i § 8, stk. 1, at afgørelsen først er givet, når den opfylder betingelserne i § 6 og tilføje i § 8, stk. 2, at Forsyningstilsynet efter en konkret vurdering kan se bort fra overskridelse af klagefristen.

KONTAKT

Forsyningstilsynet står selvfølgelig til rådighed for en uddybning af ovenstående. Eventuelle spørgsmål eller bemærkninger hertil kan rettes til Anne-Marie Storm Pedersen amsp@forsyningstilsynet.dk eller til Ilona Pavelic ilpa@forsyningstilsynet.dk

Med venlig hilsen

Anne-Marie Storm Pedersen
Specialkonsulent
Tlf +45 41 71 43 14
amsp@forsyningstilsynet.dk